

Per.
Lat
020

Prodit Budapestini VIII., Szentkirályi-u. 28. Calendis et Idibus cuiusque mensis, excepto Iulio et Augusto. — Preium annuae subscriptionis: 4 coronae, in Germania 5 M., in Gallia 5 F. 25 c. Prostat Parisiis in aedibus Croville-Morant, 20 rue de la Sorbonne. — Telephonum: József 858.

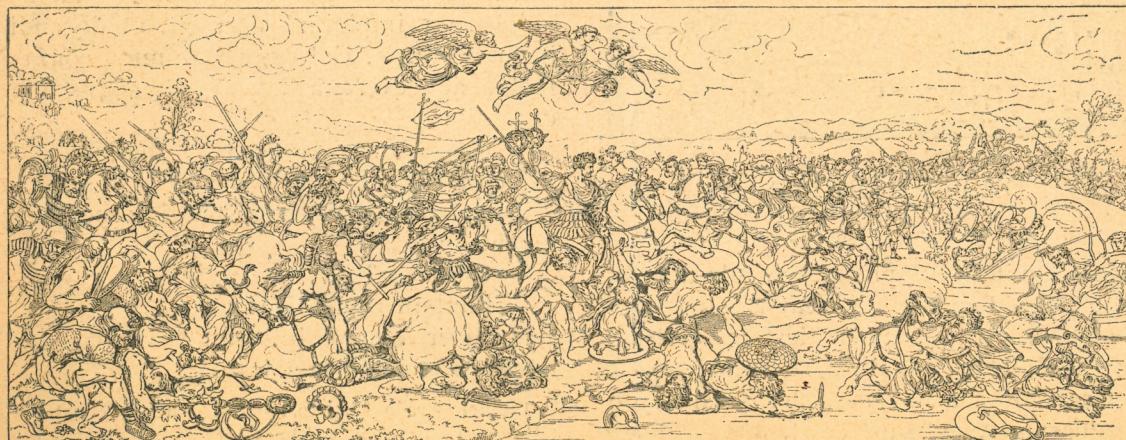
Constantinus Magnus.

Pius X. pontifex maximus edicturus esse nuntiabatur, ut mense Octobri in honorem Constantini Magni imperatoris Romani per totum orbem supplicationes¹ et¹ gratulationes¹ agerentur. Quod autem edictum omissum² est. Italia ipsa hoc tempore bello flagrabat, regna Haemo³ circumiacentia bello exardescabant.⁴ Prae armorum strepitu pietas conticuit, memoria pugnae, anno CCCXII. V. Cal. Nov. pugnatae non celebrabatur.

Eo die lex⁵ Christiana triumphum egit de diis Romanis. Constantinus enim⁶ Ma-

gnus, Sanctae Helenae filius, Maxentium paganum⁶ imperii⁷ aemulum⁷ Romae ad pontem Milvium signo crucis vicit. Victor imperator IV. Cal. Nov. Romam intravit. Tum edixit, ut «daretur et Christianis et omnibus libera potestas sequendi religionem, quam quisque voluisse... ut nulli facultas⁸ abnegaretur, qui vel observationi⁹ Christianorum vel ei religioni mentem suam dedisset, quam ipse sibi aptissimam sentiret... se liberam atque absolutam colenda religionis suae facultatem Chri-

¹ békéünnep ² elmarad ³ Balkán ⁴ lángba borul
⁵ vallás ⁶ pogány ⁷ versenytárs ⁸ lehetőség
⁹ követés

stianis dedisse. Et condita est Constantini Magni prima basilica Lateranensis, deinde Sancti Pauli, tum Sancti Petri. Imperator Romam pontifici maximo donavit, ipse autem urbem, quae a suo nomine Constantinopolis appellabatur, sedem sibi elegit. Pugna igitur illa ad pontem Milvium maximum valebat¹⁰ ad res¹¹ gestas¹¹ omnium populorum.

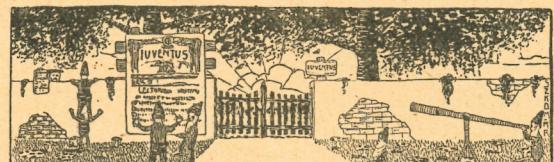
His diebus, cum pars magna Europae armis strepit, annus millesimus et sescentesimus sollemnibus¹² frequentari¹² nequit, saevidentem enim Martem decent festa pacem agentia. In basilica sola Lateranensi pia simplicitate celebrabatur memoria conditoris clarissimi, Constantini Magni.

Pictura est opus Iulii Romani, Rafaelis discipuli, qui eam ad delineationem¹³ magistri in Vaticano, coloribus udo¹⁴ illitis,¹⁵ pinxit.

Nunc ipsum¹⁶ pugna decernitur. Imperator iuvenis equo pulcherrimo vectus supra hostes prostratos¹⁷ eminet. Signiferi¹⁸ cum crucibus eum sequuntur, circa saevit pugna. Equites victores ad Constantimum prope- rant, unus eorum Maxentium monstrat, qui undis fluvii Tiberis hauritur. Imperator hastam tollit. In ponte et in naviculis hos- tes fugientes conspiciuntur. Tres angeli supra imperatorem testes sunt auxilii di-

vini. — Pictura una omnium clarissima est, quae proelia¹⁹ picta¹⁹ ostendunt.

¹⁰ hatással van ¹¹ történelem ¹² ünnepel ¹³ minta
¹⁴ nedves ¹⁵ ráken (*al fresco*) ¹⁶ épen ¹⁷ leterít
¹⁸ zászlóvívő ¹⁹ csatakép.

LECTORIBUS MINIMIS.

Proverbia incolarum Orientis.¹

Nemo arcum² alius complebit.

Senes sciunt, quae videbant, iuvenes, quae audiebant.

Adulator³ est fenerator⁴ — laudem nisi grandi fenore⁵ impertit.

Qui secreta⁶ novit neque prodit, summos honores consequetur.

Qui existimationem⁷ pecuniā vendit, amicum unicum hospiti infideli dat.

Caeco noli narrare candelarum⁸ pretium auctum esse.

Molestissima tria sunt: secretum⁶ servare debere, inimico ignoscere⁹ debere, incommodo¹⁰ venire ad aliquem.

R. Roda.

¹ a Kelet ² koporsó ³ hizelgő ⁴ uzsorás ⁵ kamat
⁶ titok ⁷ becsület ⁸ gyertya ⁹ megbocsát ¹⁰ alkalmatlanul.

Ineunte anno quarto sollicitus³ factus magistrum implorare decrevit, ut docendi initium faceret. Eo⁴ usque⁴ animum confirmabat, donec catenā dimissā ante magistrum constitit:

— Magister... obsecro... balbutiebat⁵ verecunde.⁶

Magister severe⁷ aspergit et interpellavit⁸ iuvenem:

— Quid vis?

— Fontem sapientiae...

Magister denuo. interruptus⁸ verba adu- lescentis et nunc iam iratus:

¹ fölkel ² ráér ³ izgatott ⁴ addig ⁵ hebeg ⁶ tisztelet- teljesen ⁷ szigorúan ⁸ félbeszakít

Fons sapientiae. II.

Ad narrationem A. Londesz G. Totis.

Ita effluxit annus primus, deinde alter et tertius. Resid interea diligenter, sine que- rela laborem gravem, molestum perfecit. Singulis diebus, quoties surrexit,¹ toties spei se dedit fore, ut magister forsitan eo die docendo vacaturus² esset.

Ciconia (reversa hoc modo de tecto herum¹ est affata²):

Nonne maximam mibi debes gratiam,³ quod ver tibi iterum rettuli?

Herus. Nequaquam,⁴ amica mea, nam te ipsam quoque ver rettulit.

Humana vanitas⁵ saepe magnos sibi tribuit eventus.⁶

*

*Prunus*⁷ (ad erucas⁸): Desinite⁹ iam me cruciare amplius. Non auditis, crudeles, meos gemitus?¹⁰

Erucae. Desinemus te cruciare, matercula, cum folia tua omnia consumpserimus.¹¹ Quare ea nobis invides?¹² Nonne tuae proles¹³ sumus?

Prunus. Est ita ut dicitis. In me estis natae et me roditis.¹⁴ Sed estisne et vos caritate¹⁵ erga me?

Patria carissima, quam multis civibus haec in aures insusurrare¹⁶ queas?

Ad A. Fáy *Vincentius Lakatos.*

¹ gazda ² megszólít ³ köszönet ⁴ semmiképen
⁵ hiúság ⁶ esemény ⁷ szilvafa ⁸ hernyó ⁹ megszűnik
¹⁰ sóhajtás ¹¹ megesz ¹² sajnál valakítól ¹³ gyermek
¹⁴ rág ¹⁵ szeretet ¹⁶ súg.

OBLECTAMENTA IVCUNDA.
Quis vestrum non desideraverit unquam capsulam,¹ cum aliquid asservare² vellet!

— I in locum tuum, ad follem!

Resid perterritus irato magistri vultu submissus³ folli obrepdit¹⁰ et continuavit laborem.

Iterum annus elapsus est. Anno quinto exeunte magister quodam die praeter¹¹ expectationem¹¹ malleo¹² deposito ad se vocavit Residem.

Iuvenis dimisit catenam et submisso modesteque ad eum properavit.

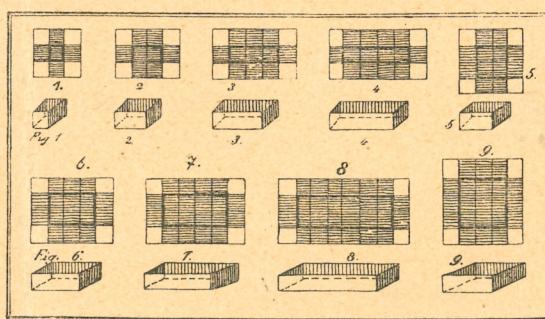
— Quid iubes magister?

Magister manum humero Residis imposuit et blande¹³ amanter:

— Carissime mi fili, — inquit — nunc iam domum reverti potes, quia invenisti

Quanta voluptate affecisses matrem vel sororem, si ipse talem rem conficerem potuisse! Neque tamen magno labore confici potest. Eme chartam³ densatam,³ quae in tabernis⁴ chartariis⁴ prostat, tenuem⁵ aut crassam,⁵ prout capsulam papilionibus,⁶ digitalibus⁷ vel aliis rebus asservandis paraturus es.

Instrumentis necessariis: cultro⁸ acuto, forisce,⁹ regula¹⁰ non cares. Magnam autem

diligentiam adhibebis in glutinandi¹¹ materie¹¹ eligenda. Evidem puer ex amylo¹² optimam parabam materiem. Amylum enim in ollula¹³ posui, aquam infudi et massam ita factam diligenter permiscebam,¹⁴ ne glebosa¹⁵ esset. Tum adfundebam aquam ferventem assidue totum permiscens, donec vitro¹⁶ simile fieret.

¹ skatulya ² elrak ³ lemezpapir ⁴ papirosbolt
⁵ vékony, vastag ⁶ pillangó ⁷ keztyű ⁸ kés ⁹ olló
¹⁰ vonalzó ¹¹ ragasztószer ¹² keményítő ¹³ kis csupor
¹⁴ kever ¹⁵ csomós ¹⁶ üveg

fontem sapientiae maxime. Nunc iam non es discipulus meus, hodie enim tu ipse magister factus es...

Resid miratus aspergit magistrum, qui oculis fulgentibus porro¹⁴ loqui perrexit:¹⁵

— Nunc iam compertum habes, quid sit fons sapientiae maxime... Patientia.

Resid nunc demum¹⁶ intellexit sapientiam magistri. Subito in genua demissus et osculatus manum callosam¹⁷ magistri beatissime domum profectus est.

⁹ alázatos ¹⁰ odacsúszik ¹¹ váratlanul ¹² kalapács

¹³ nyájasan ¹⁴ tovább ¹⁵ folytat ¹⁶ végre ¹⁷ munkától feltört.

Etiām gluten¹⁷ fabrile¹⁷ tibi usui esse poterit. Sed attende, ne crassum¹⁸ neve inutile fiat; quod efficies, si glutini aliquantulum aluminis¹⁹ admiscueris.

In charta densata quadrangula²⁰ ad picturam delineabis, deinde cultro ea exsecabis.²¹ Ut facilius inflecti²² possint, quatuor lineas, quibus capsulae fundus²³ efficitur, cultro leviter scindes.²⁴ Sed ne ignores, quae lineae tantum scindendae sint —

non exsecandae — in pictura eminentiores²⁵ eas delineavi.

Postquam latera capsulae inflexa sunt, scidulis²⁶ ea agglutinabis;²⁷ si capsulam firmorem facturus es, pannulis²⁸ linteis.²⁸ Ita tibi capsulas pulcherrimas sine magno labore parabis.

¹⁷ asztalosenyv ¹⁸ vastag ¹⁹ timsó ²⁰ négyszög
²¹ kivág ²² hajlít ²³ fenék ²⁴ karcol ²⁵ vastagabban
²⁶ papírszelet ²⁷ megragaszt ²⁸ vászonszelet.

Maria Stuart Francogalliae vale dicens.

Carmen P. I. Berangeri «Adieux de Marie Stuart» latine reddidit Guilelmus Lehmann Vratislavensis.

Iam vale, Gallia o grata,
 Amore¹ prosequenda¹ mi!
 Iuventae meae dux probata,
 Te linquo! quod est emori.

En exsulem me decadentem,²
 O adoptata patria!
 Exaudi vale me dicentem
 Ac tene me memoria.
 Flat ventus, abimusque foras,³
 Nec tacti questu⁴ flebili,
 Ut revehar ad tuas oras,
 Iam movent aequor⁵ Superi!

Iam vale, Gallia o grata, etc.

¹ szeret ² távozik ³ kifelé ⁴ panasz ⁵ tenger ⁶ lát ⁷ övez ⁸ tapsol ⁹ hiába ¹⁰ ködös ¹¹ sehol
¹² dicsérettől elkapatva ¹³ megváltoztat ¹⁴ Skócia (északnyugati része) ¹⁵ = meam ¹⁶ vépad ¹⁷ előkelő
¹⁸ csónak, «hajó» ¹⁹ sc. Galliae ²⁰ elrejt.

Cum cives cernerent⁶ amati
 Me claris cinelam⁷ liliis,
 Plauserunt⁸ minus maiestati
 Quam veris mei gaudiis.
 Nequiquam⁹ cupit imperare
 Me nebulosa¹⁰ Scotia;
 Non¹¹ usquam¹¹ volui regnare,
 In laeta nisi Gallia.

Iam vale, Gallia o grata, etc.
 Amore, laudibus¹² elata¹²
 Genioque nimis florui;
 Mox immutabunt¹³ mea fata
 Inculti Caledonii.¹⁴

Infelix omen — heu terrore
 Sollicitat hanc¹⁵ animam:
 In somno vidi cum maerore
 Catastam¹⁶ mihi positam.

Iam vale, Gallia o grata, etc.
 O Gallia, per hos tumultus,
 Ut hodie sub lacrima,
 In te convertet usque vultus
 Stuartum lauta¹⁷ filia.
 Ah! citiore iam phasel¹⁸
 Sub caelis namus aliis;
 Et humido nox litus¹⁹ velo
 Abscondit²⁰ meis oculis!

Iam vale, Gallia o grata, etc.

Certamen follis¹ pulsandi,¹ quod III. Non. Nov. Budapestini inter Hungarorum et Austriacorum manus² delectas ponebatur, triginta milia hominum spectabant. Et hercule operae³ pretium³ erat in foeda tempestate⁴ lumen pulcherrimum spectare, cum nostri follem quater in portam Austriacam ingererent, hi autem ne semel quidem in portam Hungarorum. Howcroft Britannus, qui iudex adhibebatur cum omnibus, qui aderant, laudi-

bus summis cumulabant⁵ et victores et victos, qui ludis finitis ad epulas⁶ sollemnes convenerunt, ubi certamen nobile sermonibus amicissimis celebrabatur.

¹ rúgolabda ² csapat ³ érdemes ⁴ időjárás
⁵ elhalmoz ⁶ lakoma.

Annis superioribus de Pompeis uberior disserebamus in Iuventute nostra; in numero autem 1. anni III. de Pompeis, qui vocantur Pomptini, verba fecimus.

Praeter has urbes exstat tertia, cui nomen erat Salona. Dalmatiae erat caput et sedes, quae a Romanis vix capta, propter naturam loci colonia facta est nomenque ei inditum Colonia Martia Iulia Salona. Urbs tam late patebat, ut suburbia¹ usque ad iugum montium excurserent, per quod unicum iter terrestre ad urbem ferebat. Prope Salonas Diocletianus imperator natus est, qui ibi pulcherrimam

domum cum hortis habuit, quos ipse colebat. Postquam urbs a Gothis deleta est, incolae Spalati (hodie Spalato) considebant. Ruinae Salonarum etiam saeculo XVII. grandes erant, ex quo autem tempore lapides passim diripiebantur, tantum oppidulo² parvo nomen servatur. Quae ruinae notabiles³ sunt praecipue sepulcro⁴ Christiano antiquissimo, unde nomine Pompeiorum Christianorum iure dignae sunt. De historia Salonarum conscribenda optime meritus est Franciscus Bulić, antiquitatis⁵ investigator⁶ doctissimus.

1 külváros 2 község 3 nevezetes 4 temető 5 régiségek kutató.

Thomas Fritsch, civis Szászrégeniensis ante hos centum et triginta annos apud magistratus urbanos centum et viginti floreros¹ (hodie ducentae et quadraginta coronae) publico² usui³ obtulerat. Quae pecunia fenore⁴ collocata⁵ cum usuris⁶ usurarum ad ducenta et sexaginta milia coronarum augebatur. Posteri auctoris,⁷ Norbertus et Osvaldus Frits medici hac pecunia valetudinarium⁸ infantium condiderunt, quod nuperrime dicatum est.

Academia theologica Calvinianorum Hungaricorum Budapestini dedicata est. Sollemnibus tanta celebritas⁹ evangelicorum intererant, ut eos aula magnificentissima capere¹⁰ nequiverit.

Eugenius Hubay, in regia artium¹¹ musicarum¹² academia Budapestinensi magister, annum quadragesimum ex quo artem musicam exercere cooperat, vicesimum vero quintum ex quo docendi munus¹³ in academia capessierat,¹⁴ splendido apparatu celebravit. Dulcissimo cantu¹⁵ fidium,¹⁶ innumerabilibus modis¹⁷ musicis,¹⁸ quos fidibus¹⁹ appetat,²⁰ venustate²¹ insita,²² animo denique liberali et munifico amicorum atque admiratorum sibi maximam conciliavit multitudinem. A Francisco Lisztio et Henrico Vieux-tempcio in amicis habebatur; huic etiam magister in academia Bruxelliana successit.²³

Sollemnibus, quae ad talem hunc virum honorandum celerabantur, omnes homines, qui in musicis aliquā florent gloriā, interfuerent. Discipulorum clarissimi, in quibus Franciscus a Vecsey concentum²⁴ ediderunt,²⁵ rex autem apostolicus noster Eugenius Hubay a²⁶ consiliis²⁷ aulicis²⁸ nominavit.

1 forint 2 közéralra 3 kamatra elhelyez 4 kamat
5 alapító 6 kórház 7 előkelőségek 8 befogad 9 zene-
művészeti 10 hivatalát megkezdte 11 hegedűjáték
12 zenemű 13 szerez 14 veleszületett szeretetreméltsé-
gág 15 utódja lett 16 hangversenyet rendez 17 udvari
tanácsos

Andreas Kvasz aéronauta Hungarus machinā subvolans regem in arce Budensi salutaturus cum aéroplano in Danuvium cecidit. Machina corrupta, Kvasz servatus est.

Bellum Haemicum maximo furore saevit. Exercitus foederati fines Turcicos eodem tempore simul invaserunt. *Bulgarorum* copiae post pugnas felices apud oppida Baba-Eschi, Lüle Burgas, Shorlu iam Constantiopolis intentant,¹⁸ unde haud amplius 70—80 chiliometra absunt. *Serbia* sua arma cum Montenigrinis coniunxit vetusque caput¹⁹ regni, urbem Üschüb vi cepit. In finibus Montenigrinis pro expugnanda Scodra (Skutari) adhuc dimicatur. *Graeci* ad Thessaloniam (Salonichi) signa²⁰ efferentes²⁰ post Elassonam Serfidsamque urbes captas, quod

petunt, assecuturi esse videntur. In sinu ipso Thermaeo (Thessalonicensi) navis²¹ longa²¹ Turcorum, cui nomen erat Tethibulend, navi Graeca deprimebatur.²²

Quae cum ita sint, Turci male se habere videntur. Optandum autem est, ut post plurimos sanguines, qui utrimque²³ effundebantur, finis tandem caedium fiat.

I. Szendefi.

Coalitae²⁴ civitates Americanae quarto quoque anno summum rei publicae praefectum creant. Singulae enim civitates pro²⁵ numero incolarum senatores creant et totidem electores, qui vocantur. Ab his electoribus creabatur summus rei publicae praefectus, Woodrow Wilson dr., qui magister in universitate Princetoniana clarissimis operibus gloriam sibi paravit. Sed non minorem sibi paravit gloriam in civitate New-Jersey, cui duos annos praeerat, ubi saluti publicae multa utilissima faciebat.

Curā parentum fundata MDCCCXII — est inscriptio gymnasii Kaposváriensis, quod nunc coram summis viris sollemnia saecularia celebravit. Discipuli, qui nunc sunt, pulcherrimis carminibus et fidium cantu delectabant aures praesentium, quorum maxima pars quondam discipuli erant scholae illius clarissimae.

In Italia et Gallia novissime res antiquitatis pretiosissimae erutae²⁶ sunt. Sub enim thermis²⁷ Caracallae imperatoris Italus vir doctus a Valle, nuper detexit seriem camerarum hypocaustorumque²⁸ faucibus²⁹ inter se coniunctorum, quarum faucium nonnullae tam ampliae sunt quam viae³⁰ publicae.³⁰ Sunt ibi etiam aedes³¹ sacrae³¹ in honorem deorum Asiaticorum statuis ornatae, quae mirum in modum integræ³² exstant. Omnium primum commemorari debet oculus³³ bibliothecæ, ubi Caracalla tempus agebat Romanum, quod raro factum est propter expeditiones³⁴ eius longinquas. Eodem loco maxima vis papyrorum et membranarum³⁵ reperta est, quae, ut publici³⁶ iuris³⁶ fiant,³⁶ a viris eruditissimis exspectatur vehementissime.

In Gallia duae statuae detectae sunt. In urbe Vaison, in lucem prodierunt illae statuae pulcherrimæ ex albo marmore sculptæ, quarum altera est Virgo Vestalis, summo cum artificio vestita, altera statua cuiusdam imperatoris Romani esse videtur loricam³⁷ gestantis. In ea lorica conspicitur insculptus genius alatus, arma tenens auxiliumque deae Minervæ implorans, cum hostis — genius alter alatus — pugnam detrectare³⁸ videatur.

Praeterea in urbe Gallica Lavoye, ex se pulchro Gallico quinti p. Ch. n. saeculi poculum effossum est ex aere diligentissime effectum, cuius in latere sinistro conspicitur miraculum in nuptiis Canaensibus, opus³⁹ caelatum,³⁹ in dextro autem Lazari resurrectio, ut in Novo Testamento narratur.

M. F.

¹⁸ fenyegyet ¹⁹ főváros ²⁰ vonul ²¹ hadihajó ²² el-sülyesz ²³ minden felöl ²⁴ egyesült ²⁵ szerint ²⁶ kiás ²⁷ fürdő ²⁸ fütés ²⁹ csatorna ³⁰ országút ³¹ templom ³² sértetlen ³³ terem ³⁴ hadjárat ³⁵ pergament ³⁶ kiad ³⁷ vért ³⁸ elvitat ³⁹ domború mű.

Fur,¹ qui in nundinis² calceos³ surripuit,¹⁵ a publicis⁴ comprehensus dixit: Nescivi calceos huius sutoris esse. Cui hic respondit:

— Sed tuos non esse sciebas.

Ferd. Kohn (Békés).

Peregrinus quidam Spartae commoratus altero pede stans ad Laconem: Non credo — inquit — te tantum temporis uno pede stare posse.

— Minime. Sed ne ullus quidem anser est, qui hoc non possit.

V. De Vecchi (Alexandria) Penango.

Mathias rex Hungarorum scurram⁵ cenae adhibuit, cui per iocum ligulam⁶ dari vettuit. Cum iusculum⁷ apponetur, Mathias: Stultus est — inquit — qui iusculum non edit. Sed scurra minime perturbatus panem in duas partes fregit et mollibus⁸ excavatis⁹ iusculum sorbuit¹⁰ ac panem comedit. Tum ridens ad regem conversus: Stultus est — inquit — qui ligulam non comedit.

Eug. Kovács (Bp. III.).

— Quot filios habes? interrogavit rex civem quendam.

— Quattuor, rex serenissime.

Rex responsi oblitus interrogationem paulo post iteravit.¹¹

— Sex, erat responsum.

— Quid loqueris? prius quattuor dixisti.

— Ignosce,¹² rex potentissime, sed te mōleste¹³ ferre¹³ putavi, si idem bis dixissem.

St. Ehrlich (Armenopolis).

Canis e taberna¹⁴ macellaria¹⁴ carnem surripuit.¹⁵ Macellarius¹⁶ tum causidicum interrogavit, num dominus animalis pretium carnis surreptae solvere deberet.

— Ita sane.

— Gratias ago, nunc ad dominum provero, ut pecuniam exigam.¹⁷

¹ tolvaj ² vásár ³ cipő ⁴ rendőr ⁵ bolond
⁶ kanál ⁷ lé ⁸ a bele ⁹ kivág ¹⁰ felhőrpint
¹¹ ismétel ¹² megbocsát ¹³ zokon vesz ¹⁴ mészár-
szék ¹⁵ lop ¹⁶ mészáros ¹⁷ behajt.

— Sed non prius, quam mihi pro bono consilio decem coronas dederis. *Z. Hallay.*

I.

Rustica ova vendebat. Primum vendidit ovorum semissem¹ et ovum dimidiatum; deinde reliquorum ovorum semissem et ovum dimidiatum. Remansit ovum, quod venibat.

Quot ova habuit rustica? quot ova emit emptor primus, quot alter? *H. P.*

II.

In via ferrata Americana, quae Pacific appellatur, ab utrisque capitibus,² Novo³ Eboraco³ et ab urbe Sancti Francisci singulae vecturae⁴ proficiscebantur horā septimā matutinā. Iter autem est septem dierum.

Quot vecturae obviae⁵ fiebant⁵ vecturae Novo-Eboracensi? *H. P.*

III.

6. 2. 10. 4. 11. huius fructus grati saporis est
2. 3. 5. 2. 6. 7. 1. 3. 4. 6. instrumentum scri-
bendi
14. 7. 5. 13. 4. 11. arbor pulcherrima
7. 8. praepositio
1—14. proverbium notissimum (Horatius).
Lucia Stroia (Cibinium).

IV.

Haec vocabula ita ordinentur, ut primi litterā primā, secundi secundā et quae⁶ sunt⁶ reliqua,⁶ res nobis cara efficiatur: *rus, ius, strepo, navis, hirsutus, sterno, immerens, imitatus.*

Iosephus Arth (Óverbász).

V.

In aëre volat, litterā additā natat in aqua, si litteram aliam preeposueris, instrumentum agricolae habebis.

Eug. Tucker (Bp. III. reg.).

¹ semis, semissis a fele ² végállomás ³ New-York
⁴ vonat ⁵ szembetalálkozik ⁶ s így tovább.

VI.

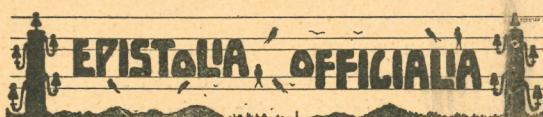

Solutiones aenigmatum numeri 3.

I. Odium, claudio, timor, otium, bonus, erumpo, rusticus = October. — II. Nox erat et bifores intrabat Luna fenestras. — III. Festina lente. — IV. Panem et circenses.

Aenigmata recte dissolverunt: I. Arth (Óverbász), I. Bauer (Keszthely), B. Beauregard (Lugdunum), L. Böhm (Keszthely), T. Fehrentheil (Gyergyószentmiklós), S. Horváth (Agria), S. Jakubowski (Leopolis), L. Janák (Agria), F. Koller (Vindobona), R. Lockie (Londinium), N. Mártonffy (Budapestinum), P. C. Peltenburg (Soeterwoude ad Lugdunum Batavorum), L. Rosner (Tyrnavia), P. Siegwart (Berolinum), T. Szumowski (Leopolis), G. Tarczay (Zagrabia), A. Weisz (Cibinium), A. Zolnai (Claudiopolis), F. Eile (Leopolis), V. Felatyński (Stanislaopolis), L. Horváth (Keszthely), C. Martin (Andecavi, Gallia), F. M...nci (Budapestinum), St. Pridun (Stanislaopolis), A. Le Strat (Andecavi, Gallia).

Praemium Andreae Le Strat sorte obvenit.

G. Lehmann. Quantam maximam animus meus gratiam capere potest, eam tibi effero, vir honoratissime, pro carminibus, quibus iuventutem etiam novissime ornasti. — Mikes. Gratia et tibi, carissime amice. Sed patientiam tuam appellare cogor teque rogare, ut tuum in numero, qui est proditus Id. Dec., publicari patiaris. — Andreas Löwenstein. Recte mones, mi fili, qui «analogiam (latine «similitudinem»

dixerim) inter Indos et Hungaros [numeris III. Iuventutis] claudicantem et fallacem» dicas. Scriptor ipse hoc concedit neque negat Hungariam iure gentium [«internationale» non est vocabulum Latinum] eodem esse statu, quo Austriam, immo status patriae nostrae mille annorum idem est. Etiam hoc recte dicis Hungariae linguam esse Hungarianam, Austriae vero non Austriaeā (quae quidem multae sunt), sed Germanicam. Haec nemo infitiabitur. Sed nemo affirmavit in hac «similitudine» Hungariam quidem cum India collatam esse. — H. Simchen. Tuum Cal. Dec. prodibit. — Guilelmus W. (Bp.) Tui versionem Hungarianam fac mittas. — Praemii accipiendo impatiens. Patientiam. Nondum libri Londinio nobis missi sunt. — Bednarskio viro humanissimo pro litteris iucundissimis gratias. — De Kostolano. Mutatis mutandis fortasse vulgari poterit; aenigmata sermone Latino parum valeut. — Politiani: Laus Vergili. Carmina antiquae aetatis atque eius, quae de artibus litterisque renatis nomen duxit, rarissime facio publici iuris, cuius rei tibi fidem facillime facere potes. Mitte nobis aliquid de tuis, quod tibi non minus facile fore spero. — Artes (Békés). Rem illam versus dicere difficillimum est. Exspecta, dum hanc facultatem assequaris. — Hangódy. Optime historiunculam enarrasti, sed mihi parum faceta videtur. — I. Mafteiu. Aenigmatum bonum est, sed magis ad scientiam mathematicam augendam, quam ad litteras Latinas profuturum puto. Aliud mitte, mi fili. — F. M...nci. «Caedes-aedes» haud difficile solutum iri credo. Historiam Cleomenis salse dictam esse non abnuerim, sed callidas laudatur, ea autem in virtutibus haberi non potest. Qua es facilitate latine scribendi, alia mittere poteris. — Leopoldus II. (Armenopolis). Historiuncula satis lepida est, sed non verisimilis. Recte scribis latine, aliud mittes. — F. Salló. Tuum fortasse prodibit. — Andreas D. (Posonium). Tuum formā mutatā publicabitur. — Emericus Frank. Tibi idem dixerim, quia non de Vergilio, sed de Ovidio hexameter ille traditur. — Extremo Septembri (Keszthely). Carmen difficillimum convertendum conabar, mi fili. Dactylicis numeris conscriptum est, praeterea versiculi extremis syllabis consonant. Praeter Lehmannum, virum doctissimum paucissimi illud in sermonem Latinum convertere possint. Soluta oratione scribe. — N. Szarvas. Numeros, quos desiderabas, te iam acceperisse reor. Itane est? — De reliquis proxime.

Moderator ephemeridis STEPHANUS SZÉKELY DR. Budapestini, Üllői-út 71., ad quem litterae quaeunque mittantur.

Sumptibus moderatorum ephemeridis: Magyar Középiskola.